Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

14. prosinca 2017.*

„Žalba – Damping – Uredba (EU) br. 502/2013 – Uvozi bicikala podrijetlom iz Kine – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 18. stavak 1. – Suradnja – Pojam ‚potrebni podaci' – Članak 9. stavak 5. – Zahtjev za individualni tretman – Rizik od izbjegavanja mjera"

U predmetu C-61/16 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 4. veljače 2016.,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija), koji zastupaju L. Ruessmann, *avocat*, i J. Beck, *solicitor*,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Giant (China) Co. Ltd, sa sjedištem u Kunšanu (Kina), koji zastupa P. De Baere, *avocat*,

tužitelj u prvom stupnju,

Vijeće Europske unije, koje zastupa H. Marcos Fraile, u svojstvu agenta, uz asistenciju B. O'Connora, *solicitora*, i S. Gubela, *avocata*,

tuženik u prvom stupnju,

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvom stupnju,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (izvjestiteljica) i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 15. ožujka 2017.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 26. srpnja 2017.,

* Jezik postupka: engleski

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 26. studenoga 2015., Giant (China)/Vijeće (T-425/13, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:896), kojom je poništena Uredba Vijeća (EU) br. 502/2013 od 29. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 990/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon parcijalne privremene revizije prema članku 11. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL 2013., L 153, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 162.; u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se odnosi na Giant (China) Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Giant).

I. Pravni okvir

2 U vrijeme ispitnog postupka koji je doveo do usvajanja sporne uredbe donošenje antidampinških mjera Europske unije uređivalo se odredbama Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51. i ispravak SL 2010., L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

3 Uvodna izjava 28. Osnovne uredbe glasila je:

„Potrebno je predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale.”

4 Članak 2. stavak 7. te uredbe propisivao je:

„(a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva […], uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Zajednicu, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Zajednici za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. Vodi se računa i o rokovima; ako je moguće, koristi se treća zemlja tržišnoga gospodarstva nad kojom se provodi isti ispitni postupak.

Stranke iz ispitnog postupka obavješćuju se odmah nakon pokretanja o odabranoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva te im se daje 10 dana za primjedbe.

(b) U antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz Narodne Republike Kine, Vijetnama i Kazakstana i neke druge zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica [Svjetske trgovinske organizacije (WTO)] na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost određuje se u skladu sa stavcima 1. do 6., ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih zahtjeva jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u podstavku (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog istovjetnog proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva. Ako to nije slučaj, primjenjuju se pravila utvrđena u podstavku (a).

[…]”

5 Članak 5. te uredbe glasio je:

„[…]

10. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, navodi dotični proizvod i zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji; navodi i rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, a ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Također navodi rokove u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 5.

11. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja zahtjeva o pokretanju postupka, te vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostaviti pun[i] tekst pisanog zahtjeva iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, kao i staviti na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisani se zahtjev može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

[…]”

6 Članak 6. stavak 2. iste uredbe određivao je:

„Strankama, koje prime upitnik koji se koristi u antidampinškom ispitnom postupku, daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim jedan tjedan od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je proslijeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevnog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.”

7 Članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe predviđao je:

„Antidampinška pristojba uvodi se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoze proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su pod dampingom i koji nanose štetu, osim na uvoze iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe. Uredba kojom se uvodi pristojba navodi pristojbu za svakog od dobavljača odnosno, ako to nije praktično, i općenito ako se primjenjuje članak 2. stavak 7. točka (a) dotičnu zemlju dobavljača.

Ako se primjenjuje članak 2. stavak 7. točka (a) navodi se međutim pojedinačna pristojba za izvoznike koji mogu dokazati, na temelju propisno argumentiranih tvrdnji da:

(a) u slučaju poduzeća ili zajedničkih pothvata, u stranom vlasništvu, u cijelosti ili djelomično, izvoznici mogu slobodno repatrirati kapital i dobit;

(b) izvozne cijene i količine, kao i uvjeti i odredbe prodaje utvrđuju se slobodno;

(c) većina dionica pripada pojedincima; državni dužnosnici u upravnom odboru ili koji su na ključnim upravljačkim pozicijama su u manjini ili moraju dokazati da je ipak društvo dovoljno nezavisno od uplitanja države;

(d) konverzije deviza obavljaju se po tržišnoj vrijednosti; i

(e) uplitanje države ne omogućava izbjegavanje mjera ako se pojedinačnim izvoznicima odrede različite stope pristojba.”

8 Članak 18. te uredbe predviđao je:

„1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka. Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci. Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.

[…]

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima ipak oni se ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

[…]

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomičn[o] tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.”

II. Činjenična osnova spora i sporna uredba

9 Tijekom 1993. godine Vijeće Europske unije uvelo je konačnu antidampinšku pristojbu u visini od 30,6 % na uvoz u Uniju bicikala podrijetlom iz Kine. I kasnije je ta antidampinška pristojba zadržana na istoj razini. Tijekom 2005. godine ta je pristojba podignuta na 48,5 % te je potom zadržana na toj razini.

10 Dana 9. ožujka 2012. Komisija je objavila otvaranje po službenoj dužnosti privremene revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine, u skladu s člankom 11. stavkom 3. Osnovne uredbe.

11 Četiri grupe kineskih proizvođača izvoznika prijavile su izvoz u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka, koje je obuhvaćalo razdoblje između 1. siječnja i 31. prosinca 2011. Među tim četirima grupama proizvođača izvoznika nalazila se i ona kojoj pripada društvo Giant (u daljnjem tekstu: grupa Giant), društvo sa sjedištem u Kini koje proizvodi bicikle za prodaju u tuzemstvu kao i za izvoz, uključujući i u Uniju. Krajnji dioničar grupe Giant je društvo G. M., sa sjedištem na Tajvanu. S obzirom na to da je zajednički pothvat Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (u daljnjem tekstu: GP), koji je jedno od društava koje pripada grupi Giant, u rujnu 2011. prestao s aktivnošću te se nalazio u likvidaciji, Giant je od Komisije zatražio da ga se isključi iz ispitnog postupka.

12 Dana 15. svibnja 2012. Komisija je četirima grupama proizvođača izvoznika navedenima u prethodnoj točki uputila obrazac zahtjeva za odobravanje tretmana tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: tretman MET) sukladno članku 2. stavku 7. točki (b) Osnovne uredbe. Ona je u pismu koje mu je uputila obavijestila društvo Giant da, ako želi ishoditi tretman MET, svako od povezanih društava sa sjedištem u Kini mora ispuniti obrazac zahtjeva za tretman MET, uključujući i GP, s obzirom na to da je to društvo bilo proizvođač bicikala i najveći izvoznik grupe Giant u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

13 Dana 4. lipnja 2012. Giant je podnio obrasce kojima se zahtijeva tretman MET za šest društava koja pripadaju grupi Giant, među kojima je bio i GP. U obrascu kojim traži tretman MET GP se predstavio kao zajednički pothvat koji su osnovali B. I., društvo sa sjedištem na Tajvanu koje je bilo povezano s G. M.-om, te Jinshan Development and Construction (u daljnjem tekstu: Jinshan). B. I. i Jinshan držali su svaki po 45 % udjela u GP-u, a S. G. je držao 10 %.

14 Komisija je dopisom od 14. lipnja 2012. zahtijevala pojašnjenja o odnosu između grupe Giant i Jinshana. Na osnovi preliminarne procjene, Komisija je zaključila da je ta grupa povezana s Jinshanom i da su se glavne investicije potonjeg društva odnosile na proizvodnju i prodaju bicikala. Stoga je Giant obaviješten da mora poslati ispunjeni obrazac zahtjeva za tretman MET za Jinshan i za sva društva koja pripadaju potonjem društvu (u daljnjem tekstu: grupa Jinshan). Komisija je navela da bez tih obrazaca svoj nalaz može utvrditi na osnovi raspoloživih podataka, u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe, te odbiti zahtjev za tretman MET za cijelu grupu Giant.

15 Dana 21. lipnja 2012. Giant se očitovao o Komisijinu dopisu od 14. lipnja 2012. Posebice je naveo da – zbog toga što je samo vrlo posredno povezan s Jinshanom posredstvom GP-a i što Jinshan nije proizvođač dotičnog proizvoda – nije obvezan podnijeti zahtjev za tretman MET za Jinshan.

16 Komisija je dopisom od 4. srpnja 2012. potvrdila da smatra da je Giant stvarno povezan s Jinshanom i da – zbog toga što članice grupe Jinshan nisu ispunile obrasce zahtjeva za tretman MET – namjerava primijeniti članak 18. Osnovne uredbe i odbiti zahtjev za tretman MET koji je podnijela grupa Giant. Osim toga, Komisija je ponovila zahtjev Giantu da dostavi odgovore na antidampinški upitnik za sve proizvođače izvoznike bicikala s kojima je povezan, uključujući i one koji pripadaju grupi Jinshan.

17 Giant je dopisom od 16. srpnja 2012. ponovno naveo da je njegov odnos s Jinshanom samo posredan i da to društvo stoga nije obvezno ispuniti zahtjev za tretman MET ni ispuniti antidampinški upitnik.

18 Dana 20. srpnja 2012. Giant je dostavio odgovore na antidampinški upitnik za jedanaest društava svoje grupe koja sudjeluju u proizvodnji i izvozu dotičnog proizvoda, među kojima i za GP, kao i za šest društava kćeri za prodaju sa sjedištima na području Unije.

19 Dana 28. kolovoza 2012. tijekom saslušanja u prostorijama Komisije Giant je uložio prigovore na Komisijinu namjeru da primijeni članak 18. Osnovne uredbe u okviru njegova zahtjeva za tretman MET, navodeći da nije ni nužno ni moguće podnijeti zahtjeve za tretman MET ili odgovore na upitnik za druga društva u koja je Jinshan uložio.

20 Dana 23. listopada 2012. Komisija je obavijestila Giant da, s obzirom na to da nije zaprimila zahtjev za tretman MET za društva koja pripadaju grupi Jinshan, nije mogla meritorno ispitati njegov zahtjev za tretman MET. Posljedično, Komisija je odlučila primijeniti članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i ne uzeti u obzir podatke koje je u cijelosti podnio Giant u vezi s njegovim zahtjevom za tretman MET.

21 Dana 21. ožujka 2013. Komisija je obavijestila Giant da namjerava primijeniti navedeni članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i utemeljiti svoje zaključke na raspoloživim podacima i u svrhu određivanja izvozne cijene, s obzirom na to da, u izostanku cjelovitih informacija o svim strankama povezanima s GP-om, nije bilo moguće sačiniti odgovarajuće i pouzdane izračune izvozne cijene i stoga utvrditi pojedinačnu dampinšku maržu za GP i, prema tome, za cijelu grupu Giant.

22 Vijeće je 5. lipnja 2013. donijelo spornu uredbu. Tom je uredbom u odnosu na Giant zadržana konačna antidampinška pristojba u visini od 48,5 %.

23 U uvodnim izjavama 63. i 64. kao i 131. do 138. te uredbe Vijeće je, s jedne strane, potvrdilo da je primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i da za grupu Giant nije moglo utvrditi individualnu dampinšku maržu te je, s druge strane, odbilo Giantove argumente kojima se željelo dokazati da ne postoji nikakav rizik od izbjegavanja antidampinških mjera ako se takva individualna marža izračuna za grupu Giant.

III. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

24 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. kolovoza 2013. Giant je zahtijevao poništenje sporne uredbe u dijelu u kojem se odnosi na njega.

25 U potporu svojoj tužbi pred Općim sudom Giant je naveo osam tužbenih razloga. Opći je sud ispitao samo prvi dio trećeg tužbenog razloga kao i peti i sedmi tužbeni razlog. Ti su se tužbeni razlozi odnosili, u osnovi, s jedne strane, na pojam „potrebni podaci" u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe i, s druge strane, na pitanje može li se odbijanje priznavanja individualnog tretmana temeljiti na postojanju rizika od izbjegavanja mjera.

26 Opći je sud prihvatio navedene tužbene razloge te je utvrdio da spornu uredbu treba poništiti u dijelu u kojem se odnosi na Giant a da nije bilo potrebno ispitivati ostale tužbene razloge.

IV. Zahtjevi stranaka u žalbi

27 EBMA od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijanu presudu;

– odluči o meritumu i odbije tužbu za poništenje ili vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje kako bi on odlučio o meritumu tužbe za poništenje i

– naloži Giantu snošenje troškova žalbe i intervencije pred Općim sudom.

28 Giant od Suda zahtijeva da:

– proglasi žalbu očito nedopuštenom i/ili očito neosnovanom i, posljedično, odbije žalbu u cijelosti obrazloženim rješenjem, u skladu s člankom 181. Poslovnika Suda;

– u svakom slučaju odbije žalbu kao nedopuštenu i/ili očito neosnovanu i

– naloži EBMA-i snošenje troškova ovog postupka.

29 Vijeće i Komisija od Suda zahtijevaju da:

– ukine pobijanu presudu;

– odluči o meritumu i odbije tužbu za poništenje ili vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje kako bi on odlučio o meritumu tužbe za poništenje i

– naloži Giantu snošenje troškova pred Općim sudom i Sudom.

V. O žalbi

30 EBMA iznosi tri žalbena razloga. Prvi i drugi žalbeni razlog temelje se na pogrešnom tumačenju i primjeni članka 18. Osnovne uredbe. Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud smatrao da ne postoji rizik od izbjegavanja mjera ako se Giantu prizna individualna antidampinška pristojba.

31 Giant smatra da su sva tri žalbena razloga nedopuštena.

A. Dopuštenost

32 Giant ulaže prigovor nedopuštenosti žalbe zbog toga što se tri EBMA-ina žalbena razloga odnose na ocjenu činjenica, što nije u nadležnosti Suda, pri čemu se ne tvrdi da postoji iskrivljavanje činjenica ili dokaza.

33 U tom pogledu valja podsjetiti na ustaljenu sudsku praksu Suda prema kojoj iz članka 256. UFEU-a i članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije proizlazi da je Opći sud jedini nadležan, s jedne strane, za utvrđivanje činjenica, osim u slučaju kada materijalna netočnost njegovih utvrđenja proizlazi iz dijelova spisa koji su mu podneseni, i, s druge strane, za ocjenjivanje tih činjenica. Kad Opći sud utvrdi ili ocijeni činjenice, Sud je nadležan, na temelju članka 256. UFEU-a, za kontrolu pravne kvalifikacije tih činjenica i pravnih posljedica koje je iz njih izveo Opći sud. Sud stoga nije nadležan za utvrđivanje činjenica ni načelno za ispitivanje dokaza na kojima je Opći sud temeljio svoja utvrđenja. Stoga ta ocjena, osim u slučaju iskrivljavanja navedenih elemenata, ne predstavlja pravno pitanje koje je kao takvo podvrgnuto nadzoru Suda (presuda od 10. srpnja 2008., Bertelsmann i Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, t. 29. kao i rješenja od 29. studenoga 2012., Dimos Peramatos/Komisija, C-647/11 P, neobjavljeno, EU:C:2012:764, t. 28. i od 9. veljače 2017., Syndial/Komisija, C-410/16 P, neobjavljeno, EU:C:2017:112, t. 9.).

34 Argumentima koje navodi u potporu svojem prvom i drugom žalbenom razlogu EBMA u osnovi predbacuje Općem sudu, kao prvo, da je pokazao pogrešno shvaćanje članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, kao drugo, da je pogrešno primijenio tu odredbu u okviru ocjene Giantove suradnje, kao treće, da je nametnuo prekomjeran teret Komisiji zahtijevajući da dokaže zbog čega su podaci koje je htjela pribaviti u pogledu povezanih društava „potrebni” i, kao četvrto, da je obrazloženje zamijenio novim.

35 Svojim trećim žalbenim razlogom EBMA prigovara Općem sudu da je smatrao da se Vijeće ne može pozvati na rizik od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant.

36 Iako određeni EBMA-ini argumenti dovode u pitanje činjenična utvrđenja Općeg suda, ta se tri žalbena razloga ipak odnose na pitanja o tumačenju Općeg suda pravnih odredaba te se, dakle, odnose na pravna pitanja koja se u okviru žalbe mogu podnijeti na ocjenu Sudu.

37 Stoga se Giantov prigovor nedopuštenosti žalbe ne može prihvatiti.

B. Prvi i drugi žalbeni razlog

1. Argumentacija stranaka

38 Prvi i drugi žalbeni razlog odnose se na točke 56. do 78. pobijane presude.

39 U okviru prvog žalbenog razloga EBMA, uz potporu Vijeća i Komisije, tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je pitanje koje se u ovom predmetu postavlja ono o primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe na Giantovu izvoznu cijenu, iako je u spornoj uredbi Vijeće tu odredbu primijenilo općenito na grupu Giant jer nije raspolagalo potpunim i iscrpnim podacima o povezanim društvima. Time je Opći sud pokazao pogrešno shvaćanje članka 18. stavaka 1. i 3. navedene uredbe.

40 U tom pogledu EBMA precizira da se – sukladno navedenim odredbama – institucije mogu koristiti raspoloživim podacima na tri načina, odnosno sveobuhvatno, s obzirom na ukupnost informacija i podataka koje je pružila jedna stranka, kao drugo, s obzirom na cjelokupan skup informacija ili podataka, kao što je zahtjev za pojedinačnim tretmanom, ili, kao treće, samo s obzirom na određene aspekte skupa informacija ili podataka, primjerice provizije od izvoznih prodaja. U drugom i trećem slučaju institucije Unije samo bi zamijenile odbačene informacije ili podatke i koristile se drugima. U prvom bi slučaju institucije odbacile sve dostavljene informacije i podatke.

41 U okviru drugog žalbenog razloga EBMA, uz potporu Vijeća i Komisije, smatra, kao prvo, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom analize nepostojanja suradnje, u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. Naime, rasuđivanje Općeg suda temeljilo se na pogrešnoj pretpostavci, odnosno na tome da informacije i podaci koje je dostavio Giant služe samo kako bi omogućili institucijama Unije da utvrde izvoznu cijenu. U prvoj fazi zatražene informacije predstavljaju minimum potreban da se tim institucijama omogući stjecanje potpune i točne slike o grupi Giant kao i o njezinim povezanim društvima. Međutim, podaci koje je dostavio Giant nisu bili dovoljni za stjecanje takve slike. Kao drugo, EBMA ističe da je Opći sud pogrešno nametnuo Komisiji prekomjeran teret kada je od nje zahtijevao da dokaže zbog čega su nužne informacije koje je željela probaviti u pogledu povezanih društava. Kao treće, EBMA smatra da – imajući u vidu široku diskrecijsku ovlast kojom raspolažu Vijeće i Komisija u antidampinškim postupcima – Opći sud nije mogao zamijeniti Vijeće presuđujući da se njegovi nalazi temelje na djelomičnim dokazima.

42 Giant osporava osnovanost tih žalbenih razloga.

2. Ocjena Suda

43 Svojim prvim i drugim žalbenim razlogom, koje valja ispitati zajedno, EBMA ističe, s jedne strane, da je Opći sud pogrešno protumačio i primijenio članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe. S druge strane, EBMA ističe, u osnovi, da je Opći sud nezakonito zamijenio ocjenu Vijeća svojom ocjenom.

a) Pogreška koja se tiče prava u tumačenju i primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe

1) Tumačenje članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe

44 EBMA u osnovi smatra da zaključak Općeg suda, koji se, među ostalim, nalazi u točki 77. pobijane presude, prema kojem je Vijeće povrijedilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe jer se za izračun izvozne cijene koristilo raspoloživim podacima, počiva na pogrešnom tumačenju te odredbe.

45 Prema članku 18. stavku 1. Osnovne uredbe, institucije Unije mogu se koristiti raspoloživim podacima kako bi utvrdile privremene ili konačne nalaze, pozitivne ili negativne, osobito ako zainteresirana stranka odbija pristup potrebnim podacima ili ih ne pruža u rokovima iz te uredbe.

46 U Osnovnoj uredbi ne nalazi se definicija pojma „potrebni podaci”. Iz toga slijedi da, kako bi se utvrdio doseg članka 18. stavka 1. navedene uredbe, treba istodobno voditi računa o njegovu tekstu, o njegovu kontekstu i o njegovim ciljevima (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 52. i navedenu sudsku praksu).

47 Kao prvo, što se tiče teksta članka 18. stavka 1. navedene uredbe, pridjev „potrebni” u svojem uobičajenom značenju upućuje na ono što se zahtijeva ili je nužno za postizanje određenog cilja. Stoga se samo podaci bez kojih se antidampinški ispitni postupak ne može okončati mogu smatrati „potrebnima” u smislu te odredbe.

48 Osim toga, navedena odredba precizira da se privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu donijeti na temelju raspoloživih podataka, ako zainteresirana stranka propusti dostaviti potrebne podatke.

49 Iz navedenoga slijedi da se podatke smatra „potrebnima” ako omogućuju – u konkretnom ispitnom postupku – donošenje takvih nalaza. S obzirom na to da neki podatak može omogućiti donošenje navedenih nalaza u jednom ispitnom postupku, dok će biti nepotreban u drugom, treba smatrati da ocjenu kojom se utvrđuje predstavlja li određeni podatak „potrebni podatak” u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe treba provesti uzimajući u obzir specifične okolnosti svakog ispitnog postupka, a ne apstraktno.

50 Kao drugo, kada je riječ o kontekstu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, treba istaknuti da njezin članak 5. stavak 10. određuje da obavijest o pokretanju postupka, koju Komisija mora objaviti, navodi rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Usto, članak 5. stavak 11. navedene uredbe predviđa da Komisija savjetuje, među ostalima, izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se istražni postupak na njih odnosi. Također, iz članka 6. stavka 2. navedene uredbe proizlazi da Komisijine službe pripremaju upitnik kako bi pribavile podatke potrebne za spomenuti ispitni postupak. Taj se upitnik dostavlja zainteresiranim strankama koje načelno raspolažu s trideset dana da na njega odgovore.

51 Stoga iz članka 5. stavaka 10. i 11. kao i članka 6. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da su zainteresirane stranke obvezne Komisijinim službama dostaviti podatke koji će im omogućiti uspješno vođenje antidampinškog ispitnog postupka. Stoga se, s obzirom na navedene odredbe, pojam „potrebni podaci” iz članka 18. stavka 1. navedene uredbe odnosi na te podatke.

52 Usto, iz članka 18. stavaka 3. i 6. Osnovne uredbe proizlazi da se podacima koje su zainteresirane stranke obvezne dostaviti Komisiji institucije Unije moraju koristiti kako bi utvrdile nalaze antidampinškog ispitnog postupka te da te stranke ne smiju izostaviti relevantne podatke. S obzirom na to da određeni podatak može imati odlučujući značaj u jednom ispitnom postupku, a biti irelevantan u drugom, iz članka 18. stavaka 3. i 6. te uredbe proizlazi da se „potrebnost” podatka ocjenjuje u svakom slučaju zasebno.

53 Stoga analiza konteksta članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe potvrđuje tumačenje pojma „potrebni podaci” kakvo proizlazi iz tekstualne analize te odredbe. Stoga podatke treba smatrati „potrebnima” u smislu navedene odredbe ako su takve naravi da omogućavaju institucijama Unije donošenje nalaza koji su potrebni u okviru antidampinškog ispitnog postupka, pri čemu se ocjena „potrebnosti” podatka provodi u svakom slučaju zasebno.

54 Kao treće, definicija pojma „potrebni podaci” mora voditi računa o cilju članka 18. Osnovne uredbe. U tom pogledu, kako je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 50. svojeg mišljenja, na Komisiji je, kao istražnom tijelu, da utvrdi postojanje dampinga, štete i uzročnosti između uvoza koji su predmet dampinga i štete. Međutim, nijedna odredba Osnovne uredbe ne dodjeljuje Komisiji ovlast prisiljavanja zainteresiranih stranaka na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka. Komisija, dakle, ovisi o dobrovoljnoj suradnji tih stranaka da joj pruže potrebne podatke (vidjeti analogijom presudu od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 31. i 32.).

55 U tom kontekstu, iz uvodne izjave 28. Osnovne uredbe proizlazi da je zakonodavac Unije želio predvidjeti da se – ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način – mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje povoljni za stranke nego da su surađivale. Tako je cilj članka 18. Osnovne uredbe omogućavanje Komisiji provedbe ispitnog postupka čak i kada zainteresirane stranke odbijaju suradnju ili surađuju na nezadovoljavajući način.

56 Stoga, kako je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 53. i 54. svojeg mišljenja, s obzirom na to da su zainteresirane stranke obvezne surađivati najbolje što mogu, one moraju pružiti sve podatke kojima raspolažu i koje institucije smatraju potrebnima kako bi donijele svoje nalaze.

57 Stoga iz teksta, konteksta i ciljeva članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe proizlazi da pojam „potrebni podaci" upućuje na podatke koje posjeduju zainteresirane stranke i čiju dostavu od njih zahtijevaju institucije Unije, kako bi donijele nalaze potrebne u okviru antidampinškog ispitnog postupka.

58 Upravo s obzirom na pojam „potrebni podaci" kako je definiran u prethodnoj točki ove presude treba provjeriti je li Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u okviru primjene članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, kada je smatrao da je Vijeće za izračun izvozne cijene pogrešno upotrijebilo raspoložive podatke.

2) Primjena Općeg suda članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe

59 Kao prvo, što se tiče argumenta koji se temelji na pogrešnoj pretpostavci na kojoj je Opći sud zasnovao svoju presudu, valja istaknuti da EBMA u osnovi smatra da je Opći sud pogrešno shvatio spornu uredbu. On je pogrešno smatrao da pitanje koje se u ovom predmetu postavlja jest ono o primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe na Giantovu izvoznu cijenu, dok je Vijeće u spornoj uredbi tu odredbu primijenilo na grupu Giant općenito jer nije raspolagalo potpunim podacima u pogledu povezanih društava.

60 U tom pogledu, kako je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 67. svojeg mišljenja, Vijeće je u uvodnoj izjavi 131. sporne uredbe navelo da je u pogledu izvozne cijene primijenjen članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe. Usto, posebice iz točke 52. pobijane presude proizlazi da je Opći sud želio odgovoriti na Giantov argument prema kojem, suprotno tvrdnjama Vijeća iz sporne uredbe, podaci koje je Komisija zahtijevala o grupi Jinshan nisu bili potrebni za izračun pouzdane izvozne cijene i stoga za utvrđivanje individualne dampinške marže. Naposljetku, u točki 23. pobijane presude Opći je sud spomenuo Komisijin dopis Giantu od 21. ožujka 2013. u kojem je ta institucija obavijestila potonjeg da namjerava primijeniti tu odredbu radi utvrđivanja izvozne cijene.

61 Iz toga slijedi da valja odbiti argument prema kojem se Opći sud temeljio na pogrešnoj pretpostavci kada je smatrao da je pitanje koje se u ovom predmetu postavlja ono o primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe na izvoznu cijenu.

62 Kao drugo, što se tiče ocjene Općeg suda Giantove suradnje, kako je navedeno u točki 57. ove presude, pojam „potrebni podaci" odnosi se na podatke koji omogućuju institucijama Unije donošenje nalaza u okviru antidampinškog ispitnog postupka.

63 U ovom je predmetu Opći sud u točkama 63. do 69. pobijane presude provjerio mogu li podaci koji se odnose na društva grupe Jinshan i koje institucije Unije žele pribaviti, posebice kako bi utvrdile Giantovu izvoznu cijenu, utjecati na to utvrđivanje. On je u točki 74. pobijane presude zaključio da su ti podaci irelevantni za potrebe izračuna izvozne cijene.

64 U tim okolnostima, imajući u vidu definiciju pojma „potrebni podaci” iz točke 57. ove presude, treba uzeti da je Opći sud a da nije počinio pogrešku zaključio u točki 77. pobijane presude da je Vijeće povrijedilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe kada je za izračun izvozne cijene primijenilo raspoložive podatke.

65 Kao treće, argument koji se temelji na tome da je Opći sud institucijama Unije nametnuo prekomjeran teret, tražeći od njih da dokažu zbog čega su podaci čiju su dostavu željele bili „potrebni”, ne može se prihvatiti. Naime, posebice iz točaka 54. i 57. ove presude proizlazi da na navedenim institucijama leži teret dokazivanja dampinga, štete i uzročne veze između dampinških uvoza i te štete te stoga i dokazivanja „potrebnosti” nekog podatka kako bi se došlo do nalaza u okviru antidampinškog ispitnog postupka.

66 Iz navedenoga slijedi da EBMA-in argument prema kojem je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom tumačenja i primjene članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe treba odbiti kao neosnovan.

b) Argument koji se temelji na tome da je Opći sud nezakonito zamijenio institucije Unije

67 EBMA ističe da Opći sud – imajući u vidu široku diskrecijsku ovlast kojom raspolažu institucije Unije u antidampinškim postupcima – ne može zamijeniti te institucije i presuditi da se nalazi temelje na djelomičnim dokazima. Na taj je način Opći sud povrijedio tu široku diskrecijsku ovlast i prekoračio svoje ovlasti sudskog nadzora.

68 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih pitanja koja moraju razmatrati. Što se tiče sudskog nadzora takve ocjene, on stoga mora biti ograničen na provjeru toga jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne te postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili zlouporaba ovlasti (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 63. i navedena sudska praksa).

69 Usto, Sud je utvrdio da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Tim se ispitivanjem ne zadire u široku diskrecijsku ovlast tih institucija u području trgovinske politike, nego se samo utvrđuje jesu li ti dokazi takve prirode da se njima podupiru zaključci tih institucija. Zadaća Općeg suda stoga nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata kao i njihovu pouzdanost i dosljednost već i to predstavljaju li navedeni elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te jesu li takve naravi da podupiru zaključke koji su iz njih izvedeni (vidjeti u tom smislu presudu od 26. siječnja 2017., Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P i C-260/15 P, EU:C:2017:62, t. 89. i navedenu sudsku praksu).

70 Međutim, kako to proizlazi iz točke 63. ove presude, Opći se sud zadovoljio provjerom je li Vijeće poštovalo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe, na temelju činjeničnih elemenata koji su mu podneseni. On je smatrao da – u konkretnoj situaciji iz ovog predmeta – ta institucija nije mogla pribjeći raspoloživim podacima kako bi utvrdila Giantovu izvoznu cijenu jer, s jedne strane, podaci koje je dostavio Giant omogućavali su da se isključi potrebnost podataka koji se odnose na grupu Jinshan za potrebe izračuna izvozne cijene i, s druge strane, navedena institucija nije bila u stanju precizirati koji su se dodatni podaci o tim društvima mogli pokazati potrebnima za izračun navedene izvozne cijene.

71 Time Opći sud nije prekoračio svoje ovlasti sudskog nadzora koji je dužan provoditi u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 68. ove presude.

72 Iz navedenoga proizlazi da prvi i drugi žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovane.

C. Treći žalbeni razlog

1. Argumentacija stranaka

73 Svojim trećim žalbenim razlogom EBMA, uz potporu Vijeća, osporava točke 79. do 91. pobijane presude, u kojima je Opći sud presudio da se Vijeće ne može pozvati na rizik od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant.

74 EBMA, kao prvo, smatra da se Opći sud pogrešno pozvao na premisu prema kojoj se predmet odnosi na utvrđivanje izvozne cijene. Na temelju te pogrešne premise Opći je sud u točkama 81. i 82. pobijane presude smatrao da se institucije Unije ne mogu pozvati na rizik od izbjegavanja mjera ako nisu primijenile članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe i ako se nisu pozvale ni na jednu drugu odredbu te uredbe u kojoj se predviđa da postojanje rizika od izbjegavanja može opravdati odbijanje priznavanja pojedinačne antidampinške pristojbe određenom proizvođaču izvozniku.

75 Kao drugo, kada se radi o povezanim društvima, kao u slučaju grupa Giant i Jinshan, uvijek postoji rizik od izbjegavanja mjera ako jedan od povezanih subjekata ishodi nižu antidampinšku pristojbu od drugog subjekta iz iste grupe. To i jest razlog zbog kojeg se praksa u Uniji sastoji od primjene antidampinških pristojbi na grupu, a ne na pojedini subjekt. Stoga je točka 83. pobijane presude, koja se odnosi na teorijski rizik od izbjegavanja između nepovezanih poduzeća, suštinski manjkava i pravno pogrešna, s obzirom na to da je postojanje izbjegavanja vjerojatnije, a i teže za otkriti, između povezanih društava. Usto, točka 84. pobijane presude nije relevantna. Naime, izvještaji posebne skupine i Tijela za rješavanje sporova WTO-a, koji se navode u toj točki, odnose se na sukladnost članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe s člankom 9.2. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.).

76 Kao treće, što se tiče točaka 85. do 89. pobijane presude, EBMA ističe da se ne može isključiti da su grupe Giant i Jinshan bile povezane tijekom razdoblja ispitnog postupka na način koji nadilazi ono što proizlazi iz Giantova odgovora na upitnik i iz financijskih izvještaja društva Jinshan.

77 Giant osporava osnovanost tih argumenata.

2. Ocjena Suda

78 Svojim trećim žalbenim razlogom EBMA Općem sudu predbacuje da je u točkama 79. do 91. pobijane presude smatrao da se Vijeće ne može pozvati na rizik od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant.

79 Kao prvo, EBMA dovodi u pitanje točke 81. do 82. pobijane presude. U točki 81. te presude Opći je sud podsjetio na tekst članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe. U točki 82. navedene presude smatrao je da se Vijeće ne može pozivati na postojanje rizika od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje priznavanja pojedinačne antidampinške pristojbe jer, s jedne strane, ta odredba nije uzeta u razmatranje prilikom ispitivanja Giantove situacije i, s druge strane, nije se pozivalo ni na jednu drugu odredbu Osnovne uredbe koja predviđa uzimanje u obzir rizika od izbjegavanja.

80 EBMA ističe da se navedene točke pobijane presude zasnivaju na pogrešnoj premisi prema kojoj se ovaj predmet odnosi na utvrđivanje izvozne cijene. No, kako to proizlazi iz točaka 60. i 61. ove presude, Vijeće je uistinu primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe na utvrđivanje izvozne cijene, što je Giant osporio kako tijekom antidampinškog ispitnog postupka tako i pred Općim sudom.

81 Stoga valja kao neosnovan odbiti argument koji se temelji na navedenoj pogrešnoj premisi.

82 Kao drugo, EBMA dovodi u pitanje točke 83. i 84. pobijane presude. U tim je točkama Opći sud naveo da Vijeće svoju odluku ne može zasnovati samo na hipotetskom riziku od izbjegavanja. Opći se sud u tom pogledu pozvao i na određene izvještaje posebne skupine i Tijela za rješavanje sporova WTO-a.

83 Prema mišljenju EBMA-e, rasuđivanje Općeg suda u navedenim točkama je manjkavo jer kod povezanih društava uvijek postoji rizik od izbjegavanja mjera.

84 Taj argument nije prihvatljiv. Naime, iako je rizik od izbjegavanja antidampinških mjera uistinu veći kada je riječ o povezanim izvoznicima na koje se mogu primijeniti antidampinške pristojbe različite visine, institucije Unije ipak su obvezne dokazati da taj rizik – s obzirom na okolnosti dotičnog ispitnog postupka – stvarno postoji.

85 Kako je to pravilno istaknuo Opći sud u točki 83. pobijane presude, svako drukčije tumačenje ostavilo bi odobravanje pojedinačne pristojbe isključivo u diskrecijskoj ovlasti institucija Unije.

86 Uostalom, to tumačenje potvrđuje tekst članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe, prema kojem se za izvoznike koji na temelju propisno argumentiranih tvrdnji mogu dokazati, među ostalim, da uplitanje države ne omogućava izbjegavanje antidampinških mjera može utvrditi pojedinačna antidampinška pristojba. Iz navedenoga slijedi da se nepostojanje rizika od izbjegavanja, isto kao i njegovo postojanje, ne može presumirati.

87 Kao treće, što se tiče točaka 85. do 89. pobijane presude, EBMA smatra da se ne može isključiti da su tijekom razdoblja ispitnog postupka grupe Giant i Jinshan bile povezane.

88 U točkama 85. do 89. navedene presude Opći je sud pokazao da su podaci kojima su raspolagale institucije Unije tijekom donošenja sporne uredbe bili dovoljni da se zaključi o nepostojanju rizika od izbjegavanja mjera između grupe Giant i grupe Jinshan.

89 U tom pogledu, kako je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 108. svojeg mišljenja, iako EBMA tvrdi da se ne može isključiti postojanje povezanosti između grupa Giant i Jinshan, ona ipak ne dovodi u pitanje elemente navedene u točkama 86. do 89. te presude, na kojima se Opći sud temeljio kako bi zaključio o nepostojanju te povezanosti.

90 Iz toga slijedi da argument koji se temelji na tome da se – suprotno tvrdnjama Općeg suda – ne može isključiti da su grupe Giant i Jinshan bile povezane tijekom razdoblja ispitnog postupka, kao i cijeli treći žalbeni razlog, valja odbiti kao neosnovane.

91 S obzirom na prethodna razmatranja, žalbu valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

92 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. Članak 138. stavci 1. i 2. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, određuje, s jedne strane, da je stranka koja ne uspije u postupku dužna, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove te, s druge strane, da, ako više stranaka ne uspije u postupku, Sud odlučuje o podjeli troškova.

93 S obzirom na to da je Giant zatražio da se EBMA-i naloži snošenje troškova postupka i s obzirom na to da potonja nije uspjela u postupku, valja joj naložiti snošenje, osim vlastitih, i Giantovih troškova. S obzirom na to da Vijeće nije uspjelo u postupku, snosit će vlastite troškove.

94 U skladu s člankom 184. stavkom 4. istog Poslovnika, Sud može odlučiti da intervenijent iz prvog stupnja koji je sudjelovao u pisanom ili usmenom dijelu postupka pred Sudom snosi vlastite troškove.

95 Stoga će Komisija snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. European Bicycle Manufacturers Associationu (EBMA) nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove društva Giant (China) Co. Ltd.

3. Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

Potpisi